# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobců: **a) JUDr. V. V., b) Mgr. E. T.,** oba zastoupeni JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) P. B., 2) L. B., 3) J. P., 4) SKANSKA, a.s., se sídlem Líbalova 1, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2008 č. j. S–MHMP 498135/2007/OST/Cř/Vč, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2012, č. j. 9 Ca 195/2008 - 229,

takto:

**I.** Řízení **se zastavuje.**

**II.** Zaplacená část soudního poplatku ve výši 5.000 Kč **se vrací** žalobcům. Tato částka bude poukázána na účet u ČNB č. 3703-46127621/0710, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadli žalobci (dále jen stěžovatelé) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2012, č. j. 9 Ca 195/2008 – 229, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2008. Uvedeným správním rozhodnutím bylo zamítnuto jako nepřípustné jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 8 ze dne 5. 9. 2007 o umístění stavby. Při podání kasační stížnosti stěžovatelé nezaplatili soudní poplatek, přestože jim tato povinnost vyplývá z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších ustanovení („zákon o soudních poplatcích“). Důvody nesplnění své procesní povinnosti ve svém podání soudu nesdělili.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 3 As 76/2012 - 10 proto byli vyzváni k zaplacení soudního poplatku ve výši 10.000 Kč ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Usnesení jim bylo doručeno dne 16. 7. 2012.

V dodatečné lhůtě k zaplacení soudního poplatku zaplatili stěžovatelé pouze jeho část, a to 5.000 Kč dne 25. 7. 2012. Zbytek soudního poplatku do dne rozhodnutí soudu nebyl zaplacen, lhůta k řádnému splnění poplatkové povinnosti stěžovatelům uplynula dne 26. 7. 2012.

Následky nezaplacení soudního poplatku upravuje § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Stěžovatelé nezaplatili soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti a neučili tak ani v dodatečné lhůtě, která jim k tomu byla výzvou soudu stanovena. V usnesení s touto výzvou přitom byli podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích o následcích nezaplacení soudního poplatku poučeni. Po marném uplynutí lhůty ke splnění poplatkové povinnosti proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písmeno c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. bez dalšího zastavil.

Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že podáním ze dne 23. 7. 2012 navrhli stěžovatelé opravným usnesením změnit částku 10.000 Kč uvedené výzvy k zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti na částku 5.000 Kč, neboť jsou toho názoru, že taková částka představuje soudní poplatek za kasační stížnost. Z čeho tento názor dovozují, v návrhu nezmiňují.

Nejvyšší správní soud k věci uvádí, že výši soudního poplatku za kasační stížnost ve správním soudnictví upravuje zákon o soudních poplatcích v položce 19. Soudní poplatek za kasační stížnost činí 5.000 Kč. Z toho však nelze dovodit, že výzva k zaplacení dvojnásobné částky představuje v projednávané věci zjevnou chybu v psaní, jejíž opravy se stěžovatelé domáhají, právě naopak.

Nejvyšší správní soud dlouhodobě vychází z právního názoru, že § 91 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu („o. s ř."), upravující tzv. nerozlučné společenství účastníků, nelze aplikovat na řízení ve správním soudnictví pro odlišnou povahu těchto řízení. Uvedený právní názor byl v jiné souvislosti podrobně vyložen již v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, č. j. 1 As 37/2005 – 154: „*Vystupuje-li ve správním soudnictví na straně žalující více žalobců, nikdy mezi nimi nevzniká nerozlučné, nýbrž toliko samostatné společenství v rozepři (srov. též § 33 odst. 8 s. ř. s.). Každý z nich jedná v řízení sám za sebe a ohledně každého z nich může dopadnout řízení různým způsobem; zatímco ve vztahu k některému společníku v rozepři může soud žalobě vyhovět, ohledně jiného ji může zamítnout, odmítnout nebo řízení zastavit. Vyzní-li výsledek řízení pro každého ze samostatných společníků stejně, neznamená to automaticky, že se tak stalo ze stejných důvodů; např. zamítne-li soud žalobu* [...] *mohou být důvody pro zamítnutí žaloby u jednotlivých společníků různé, popř. alespoň zčásti odlišné.*" Stejný právní názor vyslovil Nejvyšší správní soud i ve svém rozsudku ze dne 10. 8. 2011 č. j. 1 As 74/2011 - 251, kde ho již výslovně aplikoval i na problematiku soudních poplatků. Uvedená rozhodnutí jsou (včetně právních vět, zejména věty III. druhého citovaného rozsudku) dostupná na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.

Jestliže účastníci řízení, kteří učinili společný návrh (§ 33 odst. 8 s. ř. s.), netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř., neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat, vystupují logicky v řízení jako samostatní účastníci, a proto každému z nich vzniká při podání návrhu samostatně poplatková povinnost [§ 2 odst. 2 písmeno b) zákona o soudních poplatcích].

Pokud stěžovatelé k dosavadní stabilní judikatuře Nejvyššího správního soudu ve věcech soudních poplatků nepřihlíželi, s ohledem na ni nepostupovali, výzvu soudu nerespektovali a zákon si vyložili po svém, učinili tak na vlastní riziko při vědomí hrozby zastavení řízení pro řádné nezaplacení soudního poplatku.

K tomu Nejvyšší správní soud jen pro úplnost podotýká, že pokud měli stěžovatelé za to, že výše soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti jim byla stanovena nesprávně, měli možnost po jeho zaplacení, jež jediné by umožňovalo pokračovat v řízení, domáhat se vrácení přeplatku podle § 10 odst. 2 zákona o soudních poplatcích. Tímto ustanovením se však stěžovatelé neřídili a vystavili tak sami sebe do situace, kdy řízení o jejich kasační stížnosti muselo být zastaveno.

Zaplacená část soudního poplatku bude stěžovatelům po právní moci rozhodnutí vrácena podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

Řízení bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravní prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu

3 As 76/2012 - 36

# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Petrem Průchou v právní věci žalobců: **a) JUDr. V. V., b) Mgr. E. T.,** oba zastoupeni JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) P. B., 2) L. B., 3) J. P., 4) SKANSKA, a.s., se sídlem Líbalova 1, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2008 č. j. S–MHMP 498135/2007/OST/Cř/Vč, o opravě usnesení ze dne 8. srpna 2012, č. j. 3 As 76/2012 - 30,

takto:

**Výrok II.** usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2012, č. j. 3 As 76/2012 - 30, se opravuje tak, že část věty ve **znění: „...u ČNB č. 3703-46127621/0710...“** bude **nahrazena zněním: „...u KB č. X...“.**

## Odůvodnění:

Usnesením ze dne 8. 8. 2012, č. j. 3 As 76/2012 - 30, Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2012, č. j. 9 Ca 195/2008 - 229, a zároveň rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč žalobcům. V písemném vyhotovení uvedeného usnesení v důsledku zřejmé písařské chyby bylo uvedeno namísto čísla účtu žalobce, ze kterého byla vracená část soudního poplatku zaplacena a kam má být vrácena, číslo účtu Nejvyššího správního soudu, ze kterého bude uvedený soudní poplatek žalobcům vrácen.

Jedná se tedy o případ opravy soudního rozhodnutí ve smyslu § 54 odst. 4, § 55 odst. 5 zákona č. 150/52002 Sb. v platném znění, soudní řád správní („s. ř. s.“).

Vzhledem k tomu, že oprava uvedené chyby se týká výroku rozhodnutí, je třeba o tom vydat opravné usnesení - § 54 odst. 4 věta druhá s. ř. s.

**Poučení:** Proti tomuto unesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu